

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, dnia 4 czerwca 2025 r.

PNIK-I.4131.378.2025

Rada Miasta Skierniewice

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr X/39/2025 Rady Miasta Skierniewice z dnia 17 kwietnia 2025 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - fragment miasta Skierniewice położony w sąsiedztwie ulic: Trzcіńskiej, Alei prof. Szczepana A. Pieniążka i Mszczonowskiej, w części dotyczącej:

- § 16 ust. 5 pkt 1 w zakresie wyrazu „stały”;
- § 18 ust. 4 pkt 1 w zakresie wyrazu „stały”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 17 kwietnia 2025 r. Rada Miasta Skierniewice podjęła uchwałę Nr X/39/20253 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - fragment miasta Skierniewice położony w sąsiedztwie ulic: Trzcіńskiej, Alei prof. Szczepana A. Pieniążka i Mszczonowskiej. Pełna dokumentacja dotycząca przedmiotowej uchwały wpłynęła do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 7 maja 2025 r.

Zawiadomieniem z dnia 21 maja 2025 r., znak: PNIK-I.4131.378.2025 zostało wszczęte postępowanie nadzorcze. Wątpliwości organu nadzoru dotyczyły prawidłowości zapisów

dotyczących realizacji budynków z pomieszczeniami na pobyt stały ludzi w granicach stref ochronnych od linii elektromagnetycznych.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania Zastępca Prezydenta Miasta Skierniewice w piśmie z dnia 22 maja 2025 roku, znak: BPP.6722.1-14.2023.BD-DB wskazał, że zawarty w ustaleniach ogólnych dla całego obszaru objętego planem - w § 10 pkt 1 uchwały zapis stanowiący, że w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej obowiązuje zakaz realizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi, ustala zakaz realizacji w strefach ochronnych od napowietrznych linii elektromagnetycznych zarówno budynków przeznaczonych na stały jak i na czasowy pobyt ludzi. Możliwe jest zatem uznanie, że przy realizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi (stały bądź czasowy) w każdym miejscu strefy ochronnej od linii elektromagnetycznych obowiązują w podjętej uchwale przepisy § 10 pkt 1 uchwały.

Ze stanowiskiem przedstawionym w złożonych wyjaśnieniach nie można się zgodzić. Zdaniem organu nadzoru zawarcie prawidłowej regulacji w ustaleniach ogólnych dla całego obszaru objętego planem (§ 10 pkt 1 uchwały) i nieprawidłowej regulacji w ustaleniach dla terenów o symbolach 1 MN-U (§ 16 ust. 5 pkt 1 uchwały) oraz 1 ZD (§ 18 ust. 4 pkt 1 uchwały) powoduje, że w zapisach uchwały powstaje niespójność, mogąca powodować wątpliwości interpretacyjne. Przedmiotowa uchwała, jako akt prawa miejscowego, powinna być zredagowana w taki sposób, by przeciętny adresat wiedział, w jaki sposób ma się zachować i nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułą postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący przepis wiedział, w jaki sposób go zinterpretować. Przepisy prawa miejscowego nie mogą dopuszczać luzu interpretacyjnego.

Jak wynika z treści § 16 ust. 5 pkt 1 uchwały: "dla fragmentu terenu znajdującego się w granicach stref ochronnych od linii elektroenergetycznej, obowiązują szczególne warunki zagospodarowania i ograniczenia w użytkowaniu, w tym zakaz realizacji budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt stały ludzi, określone w ustaleniach ogólnych". Podobnie w § 18 ust. 4 pkt 1 uchwały zawarto regulację, że "dla fragmentu terenu znajdującego się w granicach stref ochronnych od linii elektroenergetycznych, obowiązują szczególne warunki zagospodarowania i ograniczenia w użytkowaniu, w tym zakaz realizacji budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi określone w ustaleniach ogólnych". W ocenie organu nadzoru regulacje te są sprzeczne z § 314 i § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2022 r. poz. 1225 z późn. zm.) w związku z art. 1 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. 1130 z późn. zm.), który stanowi, że w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia. Stosownie do treści § 314 ww. rozporządzenia budynek z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi nie może być wzniesiony na obszarach stref, w których występuje przekroczenie dopuszczalnego poziomu oddziaływania pola elektromagnetycznego określonego w przepisach odrębnych dotyczących ochrony przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Ustalenia

zawarte w § 16 ust. 5 pkt 1 oraz § 18 ust. 4 pkt 1 uchwały Nr X/39/2025 Rady Miasta Skierniewice odnoszą się jedynie do budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi, a nie również na pobyt czasowy, natomiast zgodnie z § 4 ww. rozporządzenia pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi dzielą się na pomieszczenia przeznaczone na stały i czasowy pobyt ludzi.

W ocenie organu nadzoru, jeżeli ustalenia planu miejscowego odnoszą się jedynie do budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi, a nie również na pobyt czasowy, to takie uregulowanie stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, co uzasadnia konieczność stwierdzenia nieważności tej części uchwały, która wprowadza ograniczenia w lokalizacji pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi.

Powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135), za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Prezydent Miasta Skierniewice